

Kapitel IV.

Hegnenes vedligeholdelse.

§ 18.

1. Hegnene må ikke beskadiges og skal stedse holdes i forsvarlig stand, således at de kan opfylde deres formål.

2. Fælleshegn mellem jorder, der anvendes til frembringelse af landbrugsprodukter, samt mellem sådanne jorder og skove, kan, hvor lævirkningen er af væsentlig betydning, kun kræves nedkappet een gang årligt til en højde af 5 m.

3. Ved boligbebyggelse kan levende fælleshegn kræves nedkappet een gang årligt til en højde af 2 m eller til den af hegnsynet i henhold til § 10, stk. 6, for sådant hegn fastsatte højde.

4. Andre levende fælleshegn kan af naboen forlanges nedkappet een gang årligt til en højde af 3,5 m.

5. Levende hegn mod gade, vej, sti eller plads, hvor andre end hegnets ejer er berettiget til at færdes, skal holdes studsede, således at bevoksningen ikke er til ulempe for færdselen eller hindrer udsynet for vejfarende.

6. Det ved lovlig nedkapning, stævning eller udtynding af levende hegn fremkomne materiale tilhører den vedligeholdelsespligtige, såfremt ingen anden kan godtgøre at have erhvervet en særlig ret hertil. Arbejdet skal udføres på forsvarlig måde og på passende årstid.

7. Den vedligeholdelsespligtige må ikke egenmægtigt nedkappe et levende fælleshegn under de i stk. 2, 3 og 4 fastsatte højder eller udtynde et sådant hegn så stærkt, at det mister sin lægivende virkning.

8. Hvor læhegn består af hassel eller anden plantning, der normalt nedkappes ved at beskæres til roden, kan hegnsynet efter begæring af en af parterne bestemme, at hegnet ikke må beskæres, når dets lægivende virkning er af overvejende betydning for de tilstødende jorder.

9. Egne levende hegn kan forlanges nedkappet og klippet, således at de ikke påfører naboen større ulemper end fælleshegn.

§ 19.

1. Den til hegnet stødende jord må ikke behandles eller benyttes således, at hegnet derved beskadiges.

2. Grene, som vokser ind gennem hegnet eller så tæt hen over hegnet, at dette herved udsættes for beskadigelse, eller som er til ulempe for den for naboejendommens drift nødvendige færdsel med redskaber, maskiner og køretøjer, er naboen berettiget til at afkappe i skellinien.

3. Grene, der på grund af alder, råd el. lign. skønnes at være farlige for sikkerheden på naboejendommen, kan hegnsynet efter naboens begæring pålægge ejeren at fjerne.

4. Ejeren af en til skov grænsende ejendom har ret til i skellinien også at kappe grene i større højde end i stk. 2 anført, når hegnsynet efter indhentet erklæring fra formanden for fredningsnævnet og statens tilsynsførende med de private skove eller, hvis sidstnævnte skønnes inhabil, fra en af landbrugsministeriet udpeget forstlig sagkyndig, finder, at betydningen af sådan kapning væsentlig overstiger de af kapningen følgende ulemper for skovbrynets landskabelige værdi eller for skoven.